

# תקות מנחם

גיליון מס'

120

יו"ל לקראת שבת פרשת מסעי  
הי' תהי' שנת סגולות חרותנו

## על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"א) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם  
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות ב"ק אד"ש מה"מ

מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

## לחיות עם הזמן!

ספר זמנים - א'

מחזור כ"ז שנה כ"ה

בעז"ה יום ו' ערש"ק פרשת מסעי כ"ט תמוז ער"ח מנחם אב, הי' תהא שנת סגולות חרותנו

סיום הלכות שבת והתחלת הלכות עירובין

מושיטין הקרשים מזו לזו, אך לא זורקין<sup>4</sup>. וכך נפסק ברמב"ם<sup>4</sup>.

והפריקה והטעינה בעגלות היו או בחנייתן לבנין המשכן, או לצורך נסיעתן.

ב) וכללות איסור הוצאה כתובה בנדבת המשכן בפסוק<sup>5</sup>: "ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר, איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקודש, ויכלא העם מהביא". וכפי שאומרת שם הגמ'<sup>6</sup>: "הוצאה גופא היכא כתיבא [ולגיי רבינו האי: מנלן דהוה מלאכה]? אי"ר יוחנן דאמר קרא ויצו משה ויעבירו קול במחנה, משה היכן הוה יתיב במחנה לוי, ומחנה לוי רה"ר הוא [כנ"ל פירש"י שהכל מצויין אצל משה רבינו], וקאמר להו לישראל לא תפיקו ותיתו מרה"י דידכו לרה"ר". והגמ' מביאה הראי' שזה הי' בשבת. וכן מביא הרמב"ם<sup>7</sup> מפסוק זה "הא למדת, שההבאה – מלאכה קורא אותה". וכן הוא בירושלמי<sup>8</sup>.

וע"פ התוספות בעירובין<sup>9</sup> ובשבת<sup>10</sup> לומדים איסור הוצאה, (כדמשמע מהגמ' בעירובין), מהפסוק בפרשת בשלח בהקשר למן: "אל יצא איש ממקומו ביום השבת", "והכי משמע פשטיה דקרא, שאל יצא בשבת עם כליו ללקוט את המן כדרך שעושים בחול... ואע"ג דהוצאה נפקא לן בריש הזורק (כנ"ל) מויכלא העם מהביא, איצטריך תרי קראי חד להוצאת עני וחד להוצאת בעל הבית, ומשום דהוצאה מלאכה גרועה היא איצטריך תרי קראי עכ"ל תוס' בעירובין. [ומפרשים בתוספות שפשט הכתוב "אל יצא איש ממקומו", קאי על תחומין, ונדרש ג"כ "אל יוציא" דקאי על איסור הוצאה"]

### מלאכת הוצאה – בעגלות המשכן ובמחנה המדבר

א. את רוב הלכות שבת למדו בפרשת מסעי, ומסיימים בערש"ק פרשת מסעי, אז התחילו הל' עירובין (שמדובר גם על הוצאה ותחומין בשבת), ואת ענין מלאכות שבת אפשר לקשר לפרשת מסעי; בפרשת מסעי מדובר גם על הנסיעות וגם על החניות – "ויסעו-ויחנו" ויש הלכות במלאכות והלכות שבת שלומדים מנסיעת וחנית בני"ב במדבר;

א) מלאכת הוצאה מרשות היחיד לרשות הרבים, והכנסה מרה"ר לרה"י לומדים כמו את כל המלאכות, ממלאכות שהיו בעשיית המשכן, כמו שאומרת הגמ'<sup>1</sup>: "הך דהוה במשכן חשיבא קרי לה אב וכוי" (היות ובתחילת פרשת ויקהל נסמכה איסור מלאכת שבת, לציווי עשית המשכן).

ואיסור הוצאה והכנסה לומדים והיו במשכן בהעגלות שהסיעו את קרשי המשכן, כמו שאומרת הגמ' במסכת שבת<sup>2</sup>: "הם העלו את הקרשים מקרקע (רשות הרבים, רש"י) לעגלה (רשות היחיד שגבוהה י" ורוחבה ד', רש"י) ואתם לא תכניסו מרה"ר לרה"י, הם הורידו את הקרשים מעגלה לקרקע ואתם לא תוציאו מרה"י לרה"ר, (כי מחנה לוי הוא רה"ר, כפי שאומר רש"י "שהיו הכל מצויין אצל משה רבינו") הם הוציאו מעגלה לעגלה ואתם לא תוציאו מרה"י לרה"י [וכפי שהגמ' מסבירה: דרך רשות הרבים]. וכן אומרת המשנה בתחילת פרק הזורק<sup>3</sup>: "שתי גזוטרות זו כנגד זו ברה"ר המושיט והזורק מזו לזו פטור, היו שתייהן בדיטא אחת, המושיט חייב והזורק פטור שכך היתה עבודת הלויים: שתי עגלות זו אחר זו ברה"ר,

<sup>4</sup> פ"ג מהלכות שבת הי"ח-הי"ט.

<sup>5</sup> ויקהל לו,ו.

<sup>6</sup> צו,ב.

<sup>7</sup> פ"ב, הי"ח.

<sup>8</sup> פ"א הי"א.

<sup>9</sup> י"ז, ב.

<sup>10</sup> ב, א.

<sup>1</sup> שבת צו,ב.

<sup>2</sup> מט,ב.

<sup>3</sup> צו,א.

ומוכח מכל הנ"ל, בין אם לומדים מלקיטת המן ובין אם לומדים מנדבת המשכן, זה קשור במחנה ישראל במדבר שע"ז לומדים בפרשת מסעי – ויחננו".

גם איסור הוצאה, הוא הראשון המוזכר בתורה מאיסורי שבת, ע"פ התוספות (הנ"ל), בקשר ללקיטת המן במחנה ישראל. וכן באיסור הוצאה פותחת המשנה את מסכת שבת.

### מחנה ישראל – תחום שבת

ג) ממחנה ישראל לומדים גם איסור תחומין בשבת – לצאת מחוץ לתחום; כמ"ש הרמב"ם בהלכות שבת<sup>11</sup> "היוצא חוץ לתחום המדינה בשבת – לוקה (ע"פ הגמ' הנ"ל בעירובין<sup>12</sup>) שנאמר: "אל יצא איש ממקומו ביום השביעי". מקום זה הוא תחום העיר, ולא נתנה תורה שיעור לתחום זה, אבל חכמים העתיקו שתחום זה חוץ לשנים עשר מיל כנגד מחנה ישראל. וכך אמר להם משה רבינו: לא תצאו חוץ למחנה. ומדברי סופרים: שלא יצא אדם חוץ לעיר אלא עד אלפים אמה, אבל חוץ לאלפים אמה – אסור, שאלפים אמה הוא – מגרש העיר". [וכן בירושלמי<sup>13</sup> לומד שתחומין י"ב מיל מהתורה, אבל הרבה פוסקים ראשונים סוברים כהדעה בבבלי שגם תחום י"ב מיל מדרבנן].

### מגרשי הערים – אלפים אמה

ד) גם את דין תחומין אלפים אמה, כלשון הרמב"ם הנ"ל: ש"הוא מגרש העיר", לומדים מפרשת מסעי, כנאמר בפרשתנו<sup>14</sup>: "ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה וגו' והעיר בתוך, זה יהיה להם מגרשי הערים" ומענין, שהתורה מדגישה 4 פעמים את ענין אלפים באמה, המגרש לכל א' מד' הרוחות. והגמ' בעירובין<sup>15</sup> אומרת שהנאמר בפרשת בשלח "אל יצא איש ממקומו", קאי על אלפים אמה, ולומדים זאת מ"אלפים אמה" שבפרשתנו.

### מטות מסעי – קביעות ושינויים

ב. את רוב הלכות שבת למדו ומסיימים בפרשת מסעי, והלכות שבת הן ההלכות הראשונות של ספר זמנים. ואפשר למצוא קשר בין ספר זמנים והלכות שבת לפרשת מסעי:

בכמה וכמה שיחות מבאר אד"ש התוכן, המשמעות וההוראה בשמות הפרשיות "מטות-ומסעי" [כידוע שלשיטתו של אד"ש מה"מ, שאם בכל הענינים בעוה"ז יש משמעות והוראה בשם, "וזה שמו אשר יקראו לו בלשון הקודש הוא כלי לחיות המצומצם באותיות שם זה שנתלשל מעשרה מאמרות שבתורה וכו' "כמו שכתוב בתניא בשער היחוד והאמונה"<sup>16</sup>, ובוודאי כן הדבר בשמות הפרשיות שבתורה שנקבעו כך ע"פ "מנהג ישראל תורה היא", שבשם טמון התוכן וההוראות של כל הפרשה]. וכן הדבר במשמעות של הפרשיות "מטות ומסעי";

השם "מטות" – מורה על הנהגה קבועה ותמידית בעבודת ה', כמו מטה ומקל שחזק ולא משתנה. והכוונה היא לעבודת ה' הקבועה והתמידית בכל יום, ולא משתנה לפי שינויי הזמנים; יום חול, שבת, ראש חודש, חגים ומועדים וכדומה. וכמו אמירת "מודה אני", נטילת ידים, ברכות השחר, פסוקי דזמרה, וברכות קריאת שמע, וק"ש, ושלושת הברכות הראשונות והאחרונות של שמונה עשרה, שהן קבועים בכל יום ולא משתנים כל השנה, וכן כל שאר המצוות התמידיות הקבועות בכל הזמנים.

ולעומת זאת השם "מסעי", מורה על השינויים והנסיעה ממקום למקום, דהיינו עבודת ה' המשתנה לפי הזמן, כמו בתפילה; הברכות האמצעיות שהן שונות מיום חול לשבת, ר"ח ושאר מועדים וכו', וכן המצוות הזמניות שמשנות לפי הזמנים.

וכן "מטות" מסמל את התוקף בקיום דיני והלכות התורה במחוייבים כל היהודים לקיימן תמיד ללא שינוי. ו"מסעי" מורה על הידורי המצוות והחיות בקיום המצוות שבהם אצל כל אחד צריך להיות שינוי ועליה מ"חיל אל חיל"<sup>17</sup>.

ואומר אד"ש שצריך שאחד ישפיע על השני: שגם ב"מטות" צריך להביא ולהכניס "מסעי", וגם ב"מסעי" להכניס "מטות"; היינו שגם את המטות (המצוות והדינים הקבועים) יקיימו בחיות ובהוספה כל הזמן וגם במסעי – ההידורים והחיות – להכניס קביעות ותוקף.

וכמו כן מבאר אד"ש את המשמעות וההוראה מן הפרשיות "נצבים-וילך":

נצבים - הם הדברים וההנהגה הקבועים והיציבים לכל הזמנים ללא שינוי. ו"וילך" הן ההוספות והשינויים לפי הזמנים וההידורי מצוה והחיות באופן של ילכו מחיל אל חיל. וכנ"ל ב"מטות-מסעי" שא' משפיע על השני כך בנצבים וילך צריך להכניס "נצבים" ב"וילך" ו"וילך" ב"נצבים".

### מסעי – העבודה בזמנים שונים

ג. ולפי מה שכתבנו לעיל דברי אד"ש שהתוכן של מסעי הוא עבודת ה' בזמנים מיוחדים, כמו שבת ר"ח ומועדים וכו' מתאים זאת למה שמסיימים בשבוע זה, בעש"ק פרשת מסעי, את הלכות שבת שהיא ההלכה הראשונה בספר זמנים, שבו לומדים את כל ההלכות והדינים של הימים המיוחדים, שבת, ר"ח, ר"ה ויוהכ"פ והמועדים. ובשבוע פרשת מסעי למדו את רוב הלכות שבת.

### יעוד בין המצרים – לזמנים וימים טובים

ד. את ספר "זמנים" התחילו למחרת י"ז תמוז שהוא בתחילת ימי "בין המצרים" – ג' השבועות; ואד"ש בשיחות מביא מש"כ באחרונים שמספר ימי בין המצרים הם 21 יום שהם כנגד 21 ימי המועדים במשך השנה (ז' ימי הפסח, חג השבועות, ז' ימי הסוכות ושמייני עצרת, ב' ימי ר"ה, יוהכ"פ, שבת ור"ח). שהמשמעות בזה שהצומות וימי בין המצרים עצמם יהפכו לששון ושמחה ולמועדים טובים שזהו יעודם, וכבר מעתה הם, הפנימיות שלהם, היא שמחה ויו"ט. היינו כמו שמדגיש כ"ק אד"ש מה שכותב הרמב"ם בסוף

<sup>11</sup> פכ"ז ה"א

<sup>12</sup> ז,ב.

<sup>13</sup> עירובין פ"ג ה"ד

<sup>14</sup> לה,ה.

<sup>15</sup> נא,א.

<sup>16</sup> ספ"א

<sup>17</sup> תהלים פד,ח.

זה בזה שהוא ג"כ מלשון מעורבין, " וע"ד שארז"ל ספ"ה דשבת<sup>24</sup> ע"פ "ואת ערובתם תקח<sup>25</sup> דברים המעורבים בינו לבינה" ומפרש ע"פ חסידות וקבלה את פרטי הדרגות והספירות בענין העירובין.

### בין המצרים – חיזוק אחדות ישראל

ב. וכאן רואים קשר בולט לימי בין המצרים ותשעת הימים, ימי ההכנה ל"תשעה (מל' תשועה) באב" שבהם מחזקים את הפעולות לאהבת ישראל ולאחדות ישראל; כי החורבן והגלות היו הגלל חוסר באהבת ישראל ושנאת חינם כפי שאומרת הגמ' ביומא<sup>26</sup>: "אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חינם ללמדך ששקולה שנאת חינם כנגד שלש עבירות ע"ז גילוי עריות ושפיכות דמים". והתיקון לענין זה שע"כ ממחרים את הגאולה ובנין ביהמ"ק, הוא חיזוק **אהבת ישראל ואחדות ישראל – אהבת חינם!** לכן מתאים בימים אלו הלימוד של הלכות עירובין שענינם כנ"ל עירוב ואחדות עם ישראל. [ובפירוש "בין המצרים למעלותא" היינו המצרים המביאים את כל העם לאחדות בתוך מיצר א'! [כמו שאד"ש אומר על המצור בעשרה בטבת; שאילו היו עושים תשובה ה' המצור מאחד את כל תושבי העיר, כנאמר על ירושלים<sup>27</sup>: "ירושלים הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו".]

### ר"ח אב – הילולא דאהרן הכהן אוהב השלום והבריות

ג. את הלכות עירובין התחילו בערב ר"ח מנחם אב והמשיכו ללמוד בר"ח מנחם אב ומסיימים בב' אב, למחרת ר"ח מנחם אב; ור"ח אב הוא יום פטירתו ויום ההילולא של אהרן הכהן כמו שכתוב במפורש **בפרשתנו מסעי**<sup>28</sup> (והשנה חלה שב"ק פרשת מסעי בר"ח אב, והוא הצדיק היחיד שמוזכר בתורה במפורש יום ושנת פטירתו, ותמיד קורין פרשת מסעי בסמיכות לר"ח אב): "ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בניי מארץ מצרים **בחודש החמישי באחד לחודש**".

ואצל אהרן הכהן מודגש במיוחד ענין האהבת ישראל כמאמר המשנה בפרקי אבות<sup>29</sup>: "הוי מתלמידי של אהרן אוהב שלום ורודף שלום **אוהב את הבריות** ומקרבן לתורה" שזהו פירוש "אב", מלשון אהבה ורצון. וביום ההילולא מתקבצים ועולים כל מעשיו ופועל ישועות בקרב הארץ.

[ויום ההילולא שלו ר"ח אב – חודש החמישי – אותיות **משיח** (כי 5 מורה על העילוי וההשפעה שלמעלה מהעולם וסדר ההשתלשלות שיתגלה בביאת המשיח, (ובפרט שהוא **ראש** חודש אב, שבט' בו "נולד מושיען של ישראל" – המשיח) ע"י **השלום**, כנאמר בסיום ובחזרת ברכת כהנים: "וישם לך שלום"<sup>30</sup>, והאהבה והשלום כנ"ל מביאות

הלכות תעניות<sup>18</sup> על ימי הצומות: "כל הצומות האלו עתידים ליבטל לימות המשיח. ולא עוד אלא שהם עתידים להיות יום טוב וימי ששון ושמחה וכו'", היינו שלא רק תבטל האבלות של ימים אלו, אלא שהם עצמם יהפכו ליו"ט, וכך הוא בכללות ה-כ"א יום דגי השבועות. ומתאים הדבר שהתחילו את ספר "זמנים" בתחילת ימים אלו, שבספר "זמנים" מדובר בהלכות של כל הימים טובים והזמנים.

### "תקות החוט השני"<sup>19</sup> - הקשר

- מלאכת הוצאה למדים מעגלות המשכן בחנייתן, וכן טלטול המן ונדבת המשכן במחנה.
- תחומין לומדים ממחנה ישראל.
- אלפים אמה לומדים ממגרשי הערים בפרשת מסעי.
- "מסעי" – מוסב על הזמנים והמועדים המיוחדים.
- הצומות וימי בין המצרים, יעודם ופנימיותם שיהפכו לזמנים ומועדים טובים.

\* \* \*

### בעז"ה יום א' פרשת דברים – שבת חזון ב' מנחם אב ה' תהא שנת סגולות חרותנו סיום הלכות עירובין והתחלת הלכות שביבת עשור עירובין – "ישראל עריבים זה בזה!"

א. ע"פ המבואר בחסידות שהמשמעות וההוראה מהלכות **עירובין** – אהבת ואחדות ישראל: כי תוכן הלכות אלו לערב הרשויות שיוכלו לטלטל ממקום למקום, וע"כ כד האנשים יתערבו ויטלטלו האוכל ויאכלו א' אצל השני, וכן ע"י ערובי תחומין יוכלו ללכת לבקר ולאכול אצל החברים, בשבת ויו"ט.

וכן משמע ב"אור התורה" להצמח צדק בתחילת פרשת ויגש<sup>20</sup> בקשר לפסוק "כי עבדך ערב את הנער"<sup>21</sup>, שענין העירובין קשור לאהבת ישראל, וכמאמר חז"ל "כל ישראל ערבים זה בזה"<sup>22</sup>, בד"ה "ויגש אליו יהודה", מביא את דברי יהודה שאמר ליעקב בקשר לבנימין "אנכי אערבנו"<sup>23</sup> שזה קשור עם הערבות הכללית לכל יהודי, כנ"ל "כל ישראל ערבים זה לזה", ומקשר זאת עם ענין העירובין בשבת, כי "העירוב ענינו לייחד ולחבר הרשויות" "ובו מטלטלין מבית לבית וכו'" ומפרש שם **עריבים** לא רק מלשון אחריות אלא גם מלשון **מעורבים** זה בזה. שזהו הדיוק, שבכמה מקומות כתוב ערבים זה בזה שהכוונה היא מעורבים כי החיות של היהודים מעורבת וכולם מעורבים א' בשני, כמו במחזור הדם שזורם ומעורב בכל חלקי ואברי הגוף, כי "כל ישראל הם קומה אחת, אדם אחד ממש". ומפרש ערבים

<sup>18</sup> פ"ה הי"ט [ר"ת יום טוב]

<sup>19</sup> יהושע ב, ח. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

<sup>20</sup> בראשית דף תתקפ"א

<sup>21</sup> מד לב [אותיות לב-ורגש הערבות ומעורבות ישראל, בא ע"י אהבת ישראל **שבלב**, וע"ז בפרק ל"ב שבתניא]

<sup>22</sup> שבועות לט, א. סוטה לו, ב.

<sup>23</sup> מקץ מג, ט

<sup>24</sup> נו, א.

<sup>25</sup> שמואל א יז, ח.

<sup>26</sup> ט, ב. [ואפ"ל הרמז – מסכת **יומא** – יום הכיפורים, אז **כל** עם ישראל מאוחדים כמלאכים ומעוטפים כולם לבנים – שאין שם קושיה. ודף ט – רמז **לט** באב זמן החורבן והגלות בגלל שנאת חינם, והתיקון ובנין ביהמ"ק **בתשועה** באה ע"י אהבת חינם].

<sup>27</sup> תהלים קכב, ג.

<sup>28</sup> לג, לח.

<sup>29</sup> פ"א, יב.

<sup>30</sup> נשא ו, כו.

המשיח! וכדברי "בעל-הטורים" על הפסוק בפרשת פינחס (זה אליהו)  
"הנני נתן לו את בריתי שלום" שלום – בגימטריא – זהו משיח!",  
יבוא ויגאלנו מי"ד ממ"ש, נאו!]]:

### תקות חוט השני - הקשר

א. עירובין – ישראל ערבין זה בזה, אהבת ואחדות ישראל, עיי  
שמעריבם הרשויות, ותיקון בין המצרים ותשעת הימים חיזוק אהבת  
חינם ואחדות ישראל.

ב. ר"ח אב – יום הפטירה וההילולא של אהרן הכהן אוהב שלום  
והברית.

בקשר למדובר ע"ד אהבת ישראל – אחדות ישראל, אציין הסיפור  
הבא: סיפר לי הרה"ת אריה לייב שיחי' פראגער שכשהגיע לכאן  
מירושלים בשנת תשי"ז (ואז באו לכאן מתי מעט מארה"ק  
ומירושלים), קרא לו מזכירו של אד"ש הרב חמ"א ז"ל חודקוב, ונתן  
לו רשימת כתובות של משפחות ירושלמיות, שיציין מי הם משפחות  
נצרות-עניות, כי הרבי רוצה לשלוח להם עזרה כספית. ומדובר  
במשפחות שלא הי' איתם קשר ולא הכירום...

\* \* \*

### תיקון טעות (מהגיליון הקודם מס' 119)

א. בקשר להתוועדות י"ט תמוז ה'תשכ"ח (לפני 40 שנה) נדפס  
בטעות שהי' ביום ה' וצ"ל ביום ב' בצהריים, י"ט תמוז (אז י"ז תמוז  
הי' בשבת, והצום נדחה ליום א', וההתוועדות היתה ביום ב' בשעה 1).

ב. כן נכתב שהשליח הגי' שלכבודו היתה ההתוועדות ואח"כ אד"ש  
קיבלו ליחידות הי' הרב התמים גרשון מענדל שי' גארעליק מאיטליה,  
וצ"ל הרה"ת שלמה שיחי' קונין שליח אד"ש מה"מ בלאס אנג'לס  
קליפורניה.

ג. כן נכתב שהרה"ת משה שי' פעלער שליח אד"ש במינסוטה  
הגיע לכאן לי"ד תמוז ונסע מכאן להתוועד במחנה עם בני נוער, וצ"ל  
שהוא מלכתחילה לא בא לכאן כי הוא הי' האורח והמשיפע בקעמפ  
"בני ברית" (לאו דווקא דתיים) בשבוע שלפני י"ב תמוז והיתה לו  
השפעה חמה עליהם, וכשסיפר להם שמתכוון ליסוע לכאן להתוועדות  
חג הגאולה י"ב תמוז, הנוער ומדריכיהם ביקשו שישאר להתוועד  
איתם, והוא הסכים "לוותר" על ההשתתפות בהתוועדות אד"ש,  
ונשאר בקעמפ לי"ב תמוז. והגיע ל-770 בבוקר יום ב' י"ט תמוז,  
וכשהגיע אמר לו המזכיר הרב בנימין שיחי' קליין, שאד"ש ביקש  
להודיע לו שיותר מאוחר הוא יכנס ל"יחידות". ולבסוף היחידות  
היתה לאחר ההתוועדות.

ב"יחידות" אמר לו אד"ש, שבגלל שהוא לא הי' כאן "ויותר" על  
ההשתתפות בהתוועדות אד"ש בי"ב תמוז, לכן קודם להתוועדות י"ט  
תמוז, הוא השלים בגללו את המאמר שנאמר בי"ב תמוז

\* \* \*

### צריך לאכול חמין כל יום

בגיליון הקודם נכתב ע"ד הסיום על הלי' ברכות, שהעיקרית  
מדאורייתא היא ברכת המזון, אציין הסיפור הבא:

סיפר לי מזכירו של אד"ש (שהי' גם מזכירו של הרבי הקודם)  
הרה"ח ד"ר ניסן מינדל, שבזמן האדמו"ר הקודם, בתקופה הראשונה  
שהגיעו מאירופה (בזמן מלחמת העולם), אשתו לא באה איתו  
לאמריקה, והי' לבדו בביתו, ושאלו הרבי הקודם: "אָו עסטו  
ווארמעס?" [=איפה אתה אוכל ארוחה חמה-מבושלת?]; והוא ענה  
בהתחמקות, וע"כ אמר לו הרבי הקודם "א יונגערמאן דארף עסען  
יעדער טאג ווארמעס!" [=אברך צריך לאכול כל יום ארוחה חמה –  
מבושלת!...]

\* \* \*

### צניעות לכבוד קבלת פני משיח

בגליונות הקודמים כתבנו על החומרה והאסון, השלילי והגועלי  
כשאין צניעות, ושעל כל א' לפעול בזה. והפעם מכיוון שנמצאים בימי  
ג' השבועות ותשעת הימים בהם מתכוננים שיהפכו ונקבל פני משיח;  
נכתוב על הצד החיובי והנפלא בתיקון המעוות:

מכיון שאנו מאמינים ויודעים שהנה הנה מתגלה ומופיע מלך  
המשיח, וכבר – כהוראת אד"ש מה"מ – אנו עושים לו קבלת הפנים,  
(כמו קבלת שבת שלפני כניסת השבת, בידעה וודאית שהנה מגיעה  
השבת), כדאי שכאז"א ישים אל לבו כמה מביש, מצער וכואב אם  
נקבל אותו כשאין צניעות ח"ו, ואיזה "פנים" יהיו אז לנו, וכמה שמח  
ומרום כשנקבל פניו ויראה שהנהגה בקדושה ובצניעות, וכמה נחת  
רוח יהי' לו, כשיוכל לומר עלינו: "ראו גידולים שגידלנו!" ואיזה פנים  
שמחות יהיו אז לנו. וכידוע שפעם אמר אד"ש מה"מ: "משיח וייל  
נישט קומען צו פאחמורעטע פנים!..." [=משיח לא רוצה לבוא (אולי  
אמר לראות) לפנים חמורות סבר "חמוצות"!...]

וע"כ החוב והזכות על כאז"א מאנ"ש והתמימים לעשות כל מה  
שביכולתו, ולמעלה מיכולתו, להביא לתיקון הענין, ע"י דיבור  
והשפעה "ואיש את רעהו יעזור".

ואנו שוב פונים ומעתיירים לרבני השכונה שליט"א: עשו כל מה  
שביכולתכם ולמעלה מזה, ותתחילו לפעול בחוזק ובתוקף הכי גדול  
ע"י הזעקת הציבור וכנס חרום דחוף, שהנה משיח מגיע ובוודאי  
כולם רוצים לקבל פניו בצניעות ובשמחה!

תיקון טעות: בגיליון השבוע הקודם (מס' 119) בשיחת אד"ש ע"ד  
נחיצות וחשיבות הצניעות שדווקא ע"כ יש את הביטחון והשמירה  
של ה', נכתב תאריך השיחה כ"ח סיון תש"ל, וצ"ל: כ"ה אייר תש"ל.

\* \* \*

לזכות החתן

### וועלוועל והכלה חנה שיחי' קוצי

לנישואיהם בשעטומ"צ ביום ד' חג הגאולה י"ג תמוז  
ה' תהי' שנת סגולות חרותנו

שיזכו לבנות בנין עדי עד על יסודי התורה והחסידות מתוך חיים  
מאושרים בגשמיות וברוחניות תמיד כל הימים  
נדפס ע"י הוריהם

ר' יעקב וזוג' שיחי' קוצי ור' דוד וזוג' שיחי' דובאן

\* \* \*

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!